

Pension end den, som efter vort Forslag skal bestemmes som fremtidigt gjældende.

c) forsaavidt det skulde blive nødvendigt at pensionere Nogen, uden at der paa Pensionskontoen er Plads for ham, maa Theatret selv afholde Pensionen, enten heelt eller tildeels, indtil den kan gaae over paa denne Konto.

Det under b) omtalte Maximum er det, som vi ovenfor have sagt, vanskeligt allerede nu at bestemme, da det først i en ikke ganske nær Fremtid vil blive naaet, og man ikke kan forudsee, hvorledes Forholdene til den Tid vilde stille sig. Vi ansee det imidlertid for ønskeligt, at dette Maximum dog fastsættes saa godt som det lader sig gøre efter de nuværende Forhold, overladende det til Fremtiden at bewirke de Forandringer deri, som senere maatte vise sig nødvendige. Den Sum, som nu udgives af Statskassen til Pensioner til Theaterpersonalet, udgjør ifølge de os fra Finansministeriets Pensionscontoir meddeelte Oplysninger, som vi vedlægge, en Sum af 29,865 Rbd. 87 $\frac{1}{2}$; denne maa, ifølge hvad vi ovenfor have oplyst om Forholdet mellem de nu Pensionsberettigedes Gager og de Gager, af hvilke efter vore Forslag Pension skal kunne udredes, reduceres til $\frac{1}{3}$ eller til omtrent 16,600 Rbd. Som Følge af de Besparelser, der vilde blive iværksatte, saafremt den af os foreslaaede Pensionsstala vedtages, antage vi, at sidstnævnte Sum vil kunne formindskes med $\frac{1}{5}$, og kommer herved til et Beløb af 13,000 Rbd., som vi foreslaae at sætte som det fremtidige Maximum. Det udgjør Fjerdedelen af de Gagers Beløb, hvoraf Pension ifølge vore Forslag skal kunne udredes, og dette Forhold stemmer temmelig godt med det Forhold, som findes i flere andre Ørene af Bestyrelsen.

De Forslag, som vi have fremsat med Hensyn til Maximum for Totalbeløbet af Skuespillernes Gager, vilde imidlertid medføre en uønsket Banfærlighed, som man bør være betænkt paa at kunne imødegaae. Af dette Maximum vilde nemlig strax kun omtrent 1500 være disponible; men der er i den seneste Tid ved Pensionering og Afgang udgaaet imellem 3 og 4000 Rbd. af Skuespillernes Gagekonto, og da denne Sum er nødvendig til dette Per-

sonales Lønning, have vi ovenfor maattet give Anvisning paa Summer, som først ved Vacancer kunne komme til Raadighed. Saadanne Vacancer vilde dog maaskee først seent indtræde, og da vi i Regelen maatte ansee det for særdeles sailigt, om hele det til Gage for Skuespillere bestemte Beløb var optaget, efter som herved Muligheden for at erhverve nye Kræfter vilde være affaaeren, indstille vi, at det i den første Tid gjøres muligt for Bestyrelsen at skaffe sig Lust ved en extraordinair Pensionering, som dog ikke bør kunne gaae ud over et bestemt Beløb, hvilket vi, i Genhold til ovenstaaende Bemærkninger, foreslaae fastsat til 1500 Rbd. og indskrænket til et bestemt Tidsrum f. Ex. 5 Aar.

Med Hensyn til Pensioneringen af Enker og Børn antage vi ikke, at der er nogen Grund til at stille dem, der have kgl. Ansættelse ved Theatret, anderledes end Embedsmænd; disse bør altsaa have Ret til Pension af Statskassen efter Pensionsloven, dog med Tilføielse af en Clausul, som er hjemlet ved den hidtil bestandigt fulgte Praxis, men ikke er bleven optagen i Pensionsloven, nemlig at Enkepension kun tildeles, forsaavidt den paa gjældende Enke ikke selv er ansat i Theatrets Tjeneste, og der nyder en ligesaa høj Gage, som hendes Enkepension vilde udgjøre, og forsaavidt hun ved sin egen Udtrædelse af denne Tjeneste ikke faaer en ligesaa høj Pension paa Grund af sin egen Virksomhed i Theatrets Tjeneste. Denne Bestingelse er saa fuldkomment i Overensstemmelse med Pensionslovens Grundsatninger, at vi ikke tage i Betænkning at foreslaae den indført i den eventuelle Theaterlov.

Der bliver endnu at tage Hensyn til dem af Theaterpersonalet, som ikke have kunnet opnaae kongelig Ansættelse. Disse kan man af almindelige Stats-hensyn vel affædige uden Pension; men der bliver et Humanitetshensyn tilbage, som fordrer, at Staten, naar de have tjent længe og opslidt deres Kræfter i dens Tjeneste, ikke lader dem gaae tomhændede bort, og da Staten ogsaa i andre Ørene af Bestyrelsen gjør dette Hensyn fyldest, troe vi, at der er tilstrækkelig Grund til ogsaa at tage det ved Theatret og give det Anvendelse paa alle de Personer, hvis Hovedbeskæftigelse er